KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2017/1578,

annettu 18 päivänä syyskuuta 2017,

lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta annetun täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1194/2013 muuttamisesta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon toimenpiteistä, joita unioni voi toteuttaa polkumyyntitoimenpiteitä ja tukien vastaisia toimenpiteitä koskevan WTO:n riitojenratkaisuelimen hyväksymän raportin johdosta, 11 päivänä maaliskuuta 2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2015/476 ([1]), jäljempänä 'WTO:n valtuutusasetus', ja erityisesti sen 1 ja 2 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. VOIMASSA OLEVAT TOIMENPITEET

(1) Neuvosto otti 19 päivänä marraskuuta 2013 annetulla täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1194/2013 ([2]), jäljempänä 'lopullista tullia koskeva asetus', käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa.

2. WTO:N RIITOJENRATKAISUELIMEN HYVÄKSYMÄT RAPORTIT

(2) Maailman kauppajärjestön, jäljempänä 'WTO', riitojenratkaisuelin, jäljempänä 'DSB', hyväksyi 26 päivänä lokakuuta 2016 pysyvän valituselimen raportin ([3]) ja paneelin raportin ([4]), sellaisena kuin se on muutettuna pysyvän vetoomuselimen raportilla, jäljempänä 'raportit', riita-asiassa European Union – Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Argentina (DS473/15) (Euroopan unioni – Argentiinasta tulevaa biodieseliä koskevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet). DSB totesi, että paneelin raporttia olisi tarkasteltava yhdessä pysyvän valituselimen raportin kanssa. Valituselimen raportissa todettiin muun muassa, että EU:n toiminta oli vastoin seuraavia:

— WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen, jäljempänä 'polkumyyntisopimus', 2 artiklan 2.2.1.1 kohta, koska tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantokustannuksia ei ole laskettu tuottajien kirjanpitomerkintöjen perusteella;

— polkumyyntisopimuksen 2.2 artikla ja GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta, koska biodieselin laskennallisen normaaliarvon määrittämiseen ei ole käytetty tuotantokustannuksia Argentiinassa, ja

— polkumyyntisopimuksen 9.3 artikla ja GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 2 kohta, koska se on asettanut polkumyyntitulleja, jotka ylittävät polkumyyntimarginaalin, joka olisi pitänyt määrittää WTO:n polkumyyntisopimuksen 2 artiklan ja GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(3) Paneelin raportissa todettiin lisäksi muun muassa, että Euroopan unionin toiminta oli vastoin seuraavaa:

— polkumyyntisopimuksen 3.1 ja 3.4 artikla tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin haittavaikutuksia asianomaiseen kotimaan tuotannonalaan siltä osin kuin tutkimuksessa on kyse tuotantokapasiteetista ja kapasiteetin käyttöasteesta.

(4) Valituselin suositteli, että DSB kehottaa Euroopan unionia saattamaan toimenpiteensä polkumyyntisopimuksen ja GATT 1994 -sopimuksen mukaisiksi.

([1]) EUVL L 83, 27.3.2015, s. 6.
([2]) Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1194/2013, annettu 19 päivänä marraskuuta 2013, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 315, 26.11.2013, s. 2).
([3]) WT/DS473/AB/R ja WT/DS473/AB/R/Add.1.
([4]) WT/DS473/R ja WT/DS473/R/Add.1.

3. MENETTELY

(5) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani WTO:n valtuutusasetuksen 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti 20 päivänä joulukuuta 2016 vireille tarkastelun, jäljempänä 'tarkastelu', julkaisemalla ilmoituksen ([1]), jäljempänä 'vireillepanoilmoitus', *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Komissio ilmoitti täytäntöönpanoasetukseen (EU) N:o 1194/2013 johtaneen tutkimuksen, jäljempänä 'alkuperäinen tutkimus', asianomaisille osapuolille tarkastelusta ja siitä, miten komissio aikoi ottaa huomioon raporttien päätelmät.

(6) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tarkastelua koskevan tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan kanssa.

(7) Komissio lähetti unionin tuotannonalan tuotanto- ja tuotantokapasiteettitietoja koskevan kyselylomakkeen European Biodiesel Boardille, jäljempänä 'EBB', ja teki myöhemmin tarkastuskäyntejä sen tiloihin.

4. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE

(8) Tarkasteltavana ovat Argentiinasta tai Indonesiasta peräisin olevat rasvahappomonoalkyyliesterit ja/tai parafiiniset kaasuöljyt, jotka on valmistettu synteesillä ja/tai vetykäsittelyllä ja jotka ovat muuta kuin fossiilista alkuperää, puhtaassa muodossa tai seokseen sisältyvinä, ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 ja ex 3826 00 90, jäljempänä 'tarkasteltavana oleva tuote', tunnetaan yleisesti nimityksellä "biodiesel".

(9) Raportit eivät vaikuta lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 16 ja 27 kappaleessa esitettyihin tarkasteltavana olevaa tuotetta ja samankaltaisia tuotteita koskeviin päätelmiin.

5. RAPORTTEIHIN PERUSTUVAT POLKUMYYNTIÄ KOSKEVAT TARKISTETUT PÄÄTELMÄT

(10) Komissio arvioi menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen mukaisesti uudelleen alkuperäisen tutkimuksen lopulliset päätelmät ja otti huomioon DSB:n suositukset ja ratkaisut. Tämä uudelleenarviointi perustui alkuperäisessä tutkimuksessa kerättyihin tietoihin sekä tietoihin, jotka oli saatu asianomaisilta osapuolilta vireillepanoilmoituksen julkaisemisen jälkeen.

(11) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva alkuperäinen tutkimus toteutettiin 1 päivän heinäkuuta 2011 ja 30 päivän kesäkuuta 2012 väliseltä ajalta, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavia parametreja varten tarkasteltiin tietoja, jotka kattoivat 1 päivän tammikuuta 2009 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajan, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

(12) Tällä asetuksella pyritään korjaamaan lopullista tullia koskevan asetuksen seikat, jotka eivät ole johdonmukaisia WTO:n sääntöihin nähden, ja saattamaan asetus raporttien mukaiseksi

5.1 Indonesian sisällyttäminen tarkasteluun

(13) Vireillepanoilmoituksessa komissio viittasi mainitulla lopullista tullia koskevalla asetuksella Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa käyttöön otettuihin polkumyynnin vastaisiin toimenpiteisiin. Näitä toimenpiteitä, jäljempänä 'Indonesiaa koskevat EU:n toimenpiteet', koskee parhaillaan WTO:ssa vireillä oleva Indonesiaa ja EU:ta koskeva riita-asia ([2]). Mainitussa riita-asiassa Indonesia on esittänyt väitteitä, jotka ovat samanlaisia kuin raporteissa käsitellyt väitteet. Koska raportteihin sisältyvä valituselimen oikeudellinen tulkinta vaikuttaa olevan merkityksellinen myös Indonesiaa koskevan tutkimuksen kannalta, komissio piti aiheellisena, että Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa käyttöön otettuja polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä käsitellään myös samanaikaisessa WTO:n valtuutusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti toteutettavassa tarkastelussa, erityisesti siltä osin kuin lopullista tullia koskevan asetuksen on todettu olevan epäjohdonmukainen polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 2.2.1.1 kohtaan nähden.

(14) Päätelmien ilmoittamista koskevan yleisen asiakirjan 12–20 kappaleessa komissio esitti alustavan analyysin sen tulkinnan soveltamisesta, jonka valituselin oli antanut polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 2.2.1.1 kohdasta Indonesiaa koskevassa tutkimuksessa.

([1]) EUVL C 476, 20.12.2016, s. 3. Vireillepanoilmoitus, joka koskee Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa voimassa olevia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä ja joka on annettu Maailman kauppajärjestön riitojenratkaisuelimen suositusten ja tuomion seurauksena – biodieseliä koskevia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä koskeva riita-asia (DS473), 2016/C 476/04.

([2]) Euroopan unioni – Indonesiasta peräisin olevaa biodieseliä koskevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet, DS480.

(15) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen asianomaiset osapuolet kyseenalaistivat komission analyysin ja epäilivät muun muassa valituselimen tulkinnan sovellettavuutta sekä komission valtuuksia toimia oma-aloitteisesti tällaisen tulkinnan osalta WTO:n valtuutusasetuksen nojalla.

(16) Koska analyysin tekeminen vaati lisäaikaa, komissio päätti, että Indonesiaa koskevaa tarkastelua ei päätetä tässä vaiheessa vaan sen sijaan se jatkaa tarkasteluaan saatujen huomautusten perusteella. Tämä WTO:n valtuutusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan nojalla vireille pantu tarkastelu on siis edelleen käynnissä ja Indonesian osalta yhä avoin. Kaikille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin tästä asianmukaisesti 31 päivänä heinäkuuta 2017 annetulla tarkistetulla ilmoitusasiakirjalla ja niille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia.

(17) Indonesian hallitus väitti, että komissio oli rikkonut EU:n lainsäädännön yleisiä periaatteita ilmoittamalla ensin aikeistaan muuttaa lopullista tullia koskevaa asetusta Indonesian osalta ja sen jälkeen muuttamalla aikeitaan voidakseen jatkaa Indonesiaa koskevaa tutkimustaan.

(18) Indonesian hallitus katsoi ensinnäkin, että tämä tarkoittaa Indonesian tuottajien erilaista ja syrjivää kohtelua argentiinalaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin nähden, sillä – kuten vireillepanoilmoituksessa todettiin – komission väitettiin myöntäneen, että Indonesiasta tapahtuva biodieselin tuonti on vastaavassa tilanteessa kuin Argentiinasta tuleva tuonti. Tarkastelun viivästyminen Indonesian osalta saattaa indonesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat selvästi epäedullisempaan asemaan Argentiinan viejiin nähden.

(19) Toiseksi, koska komissio aloitti tarkastelun sekä Indonesiasta että Argentiinasta peräisin olevan biodieselin tuonnin osalta, indonesialaiset viejät olivat kohtuullisesti ja perustellusti voineet odottaa, että Indonesiaa koskeva tarkastelu saadaan päätökseen samaan aikaan Argentiinaa koskevan tarkastelun kanssa. Tätä oletusta vahvisti ensimmäinen ilmoitusasiakirja, jossa komissio ehdotti lopullista tullia koskevan asetuksen muuttamista myös Indonesian osalta. Näin olleen komission väitetään loukanneen perusteltua luottamusta koskevaa periaatetta muuttaessaan kantaansa tarkistetussa ilmoitusasiakirjassa.

(20) Kolmanneksi Indonesian hallitus esitti, että komissio rikkoi vilpittömän mielen periaatetta sulkiessaan Indonesian tuonnin tarkastelun ulkopuolelle myöhäisessä vaiheessa menettelyä vaikka se oli sisällyttänyt tällaisen tuonnin koko tutkimuksen ajan.

(21) Aluksi komissio muistutti, että WTO:n riitojenratkaisuelin oli jo tehnyt lopullisia päätelmiä EU:n toimenpiteistä Argentiinasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa mutta Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuontia koskeva erillinen riita-asia oli edelleen vireillä WTO:ssa. Viimeksi mainittuja pidetään näin ollen WTO:n valtuutusasetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuina muina kuin kiistanalaisena toimenpiteenä. Tämä käy ilmi muun muassa termin ”raportti” käyttämisestä WTO:n valtuutusasetuksen 1 artiklan 1 kohdassa kuvattaessa kiistanalaista toimenpidettä, jossa WTO:n riitojenratkaisuelin on osallisena ja josta se antaa ratkaisun.

(22) Komissio muistuttaa myös siitä, että unionin oikeuden mukaan yhdenvertaisen kohtelun ja syrjintäkiellon periaatteet kieltävät käsittelemästä samanlaisia tapauksia eri tavalla ja toisaalta eri tapauksia samalla tavalla, ellei tällaista eroa voida objektiivisesti perustella ([1]). WTO:n kertomusten täytäntöönpanemisessa Indonesian ja Argentiinan vientiä harjoittavat tuottajat eivät ole objektiivisesti samassa tilanteessa: kyseessä on yhtäältä WTO:n valtuutusasetuksen 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti Argentiinasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen vahingollista polkumyyntiä koskevan tutkimuksen täytäntöönpano, joka saatetaan päätökseen tällä asetukselta, ja toisaalta WTO:n valtuutusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti Indonesian samanlaisia käytäntöjä koskevan ja edelleen avoimena olevan tutkimuksen täytäntöönpano. Syrjintää voi esiintyä vain, jos samassa tilanteessa oleviin toimijoihin sovelletaan erilaista oikeudellista kohtelua.

(23) Koska WTO:n riitojenratkaisuelimen päätelmien täytäntöönpanon tarkastelu Argentiinan ja Indonesian osalta aloitettiin eri oikeusperustalta, Argentiinasta tulevaa vahingollista polkumyyntiä koskevan tarkastelun saattaminen päätökseen ennen Indonesiasta tulevaa vahingollista polkumyyntiä koskevaa tarkastelua ei merkitse erilaista kohtelua vastaavassa tilanteessa. Syynä tähän on se, että toimijoiden tilanne on erilainen.

([1]) Ks. esimerkiksi julkisasiamies Jacobsin ratkaisuehdotus 29. huhtikuuta 2004 asiassa C-422/02 P Europe Chemi-Con (Deutschland) v neuvosto, ECLI:EU:C:2004:277, 36 kohta.

(24) Toisin kuin Indonesian hallitus väittää, kyseessä ei näin ollen ole ”yhdenvertaisen kohtelun” tai ”syrjimättömyyden” periaatteen loukkaaminen Euroopan unionin lainsäädännön kannalta. WTO:n valtuutusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan sanavalintojen vuoksi (”voi” ja ”jos se pitää sitä aiheellisena”) komissiolle on EU-lainsäädännössä annettu merkittävästi harkintavaltaa siinä, paneeko se WTO:n suosituksen täytäntöön muun kuin kiistanalaisen toimenpiteen osalta.

(25) Kuten edellä 16 kappaleessa todettiin, tarkasteltuaan päätelmistä ilmoittamisen jälkeen saatuja huomautuksia komissio katsoi aiheelliseksi olla saattamatta tutkimusta tässä vaiheessa päätökseen Indonesian osalta vaan jatkaa tällaisten päätelmien soveltuvuuden arviointia myös Indonesian osalta saatujen huomautusten valossa.

(26) Komissio ei myöskään voi hyväksyä väitettä, jonka mukaan ilmoitusasiakirjalla luodaan perusteltu luottamus tutkimuksen lopullisten päätelmien suhteen. Päätelmistä ilmoittamalla pyritään päinvastoin kertomaan asianomaisille osapuolille komission alustavista päätelmistä ja tarjoamaan niille mahdollisuus käyttää tehokkaasti puolustautumisoikeuksiaan. Näin ollen päätelmistä ilmoitettaessa on täysin olennaista, että komissio ottaa huomioon asianomaisten osapuolten esittämät väitteet ja tosiseikat.

(27) Tämän vuoksi kaikille asianomaisille osapuolille lähetyssä saatekirjeessä todetaan nimenomaisesti, että päätelmien ilmoittaminen ei rajoita komission mahdollisesti myöhemmin tekemiä päätöksiä mutta jos tällainen päätös perustuu muihin tosiseikkoihin ja huomioihin, niistä ilmoitetaan yritykselle mahdollisimman pian. Tässä erityistapauksessa komissio päätyi kantaan, jonka mukaan se tarvitsee lisäaikaa voidakseen tarkastella WTO:n riitojenratkaisuelimen päätelmien soveltuvuutta Indonesian osalta. Tämä päätös on luonteeltaan valmisteleva eikä se välttämättä vaikuta komission lopulliseen päätelmään. Mainittu päätös kuuluu lisäksi komission laajaan harkintavaltaan sen toteuttaessa WTO:n valtuutusasetuksen mukaisesti aloitettuja tutkimustyyppejä, jotka kuuluvat yhteisen kauppapolitiikan piiriin.

(28) Näin ollen asianomainen osapuoli ei voi vedota perustellun luottamuksen suojaan, ennen kuin komissio on saattanut päätökseen nyt käsillä olevan tarkastelumenettelyn, jos komissio päättää toimia unionin lainsäädäntövallan käyttäjän sille osoittamien valtuuksien sisällä. ([1]) Myös tämä väite on näin ollen hylättävä.

(29) Mitään vilpillisyyttä ei voida johtaa siitä, että tämä muutos tapahtui sen jälkeen, kun komission alustava kanta oli alun perin ilmoitettu, eikä Indonesian hallitus myöskään esittänyt näyttöä tämän tueksi. Komissio on uskollisesti toteuttanut kaikki tarkastelututkimuksen vaiheet kunnioittaen täysimääräisesti kaikkien asianomaisten osapuolten asianmukaisia oikeuksia puolueettomaan menettelyyn.

(30) Näin ollen komissio hylkäsi väitteet, joiden mukaan se olisi rikkonut EU:n lainsäädännön perusperiaatteita käyttämällä harkintavaltaansa ollessaan muuttamatta tarkastelun tässä vaiheessa polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä Indonesian osalta ja noudattaessaan täysimittaisesti kaikkien asianomaisten osapuolten oikeuksia puolueettomaan menettelyyn.

(31) Tarkistettujen päätelmien ilmoittamisen jälkeen yksi indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja, jäljempänä ’Wilmar’, asetti kyseenalaiseksi komission näkemyksen, jonka mukaan se tarvitsee lisäaikaa saadakseen tarkastelun päätökseen Indonesian osalta, koska WTO:n raporttien päätelmät olivat selkeitä. Se väitti, että Indonesiaan kohdistuvia toimenpiteitä olisi muutettava. Sen mukaan komissiolla on WTO:n valtuutusasetuksen nojalla toimivalta muuttaa muuta kuin kiistanalaista toimenpidettä eikä sen valtuuksia toimia oma-aloitteisesti voitaisi näin ollen asettaa kyseenalaisiksi. Wilmar väitti lopuksi, että jos komission Indonesiaa koskevia päätelmiä lykätään, myös Argentiinaa koskevia päätelmiä olisi lykättävä. Sen mielestä Indonesian WTO-menettelyssä on avoimia oikeudellisia kysymyksiä, jotka voivat muodostua merkityksellisiksi ja joita voidaan soveltaa myös Argentiinasta peräisin olevan biodieselin tuontiin, erityisesti voittomarginaalin osalta.

(32) Komissio oli samaa mieltä kuin Wilmar siitä, että komissiolla on periaatteessa toimivalta tehdä päätelmiä WTO:n valtuutusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti muusta kuin kiistanalaisesta toimenpiteestä. Kuten edellä 16 kappaleessa selitettiin, tarkasteltuaan saatuja huomautuksia komissio ei kuitenkaan pitänyt tässä vaiheessa aiheellisena saattaa tarkastelututkimusta Indonesian osalta päätökseen vaan oikeutetusti käytti WTO:n valtuutusasetuksen 2 artiklan 1 kohdassa vahvistettua harkintavaltaansa.

([1]) Ks. 7. toukokuuta 1991 annettu tuomio asiassa C-69/89 Nakajima All Precision v. neuvosto, ECLI:EU:C:1991:186, 120 kohta. Ks. myös tuoreemmassa asiassa, julkisasiamies Campos Sánchez-Bordonan ratkaisuehdotus 20. heinäkuuta 2017 asiassa C-256/16 Deichmann, ECLI:EU:C:2017:580, 49 kohta.

(33) Mitä tulee Wilmarin väitteeseen, jonka mukaan myös Argentiinaa koskevia päätelmiä olisi lykättävä, komissio muistutti, että WTO:n raporteissa vahvistettiin lopullista tullia koskevassa asetuksessa voittomarginaalin määrittämiseen käytetty menetelmä. Indonesiaa koskevassa vireillä olevassa asiassa käsiteltävänä oleva kysymys ei Argentiinan osalta noussut esiin. Unioni ja Argentiina ovat joka tapauksessa sopineet kohtuullisesta määräajasta, jonka kuluessa raportin päätelmät pannaan täytäntöön, ja sitä olisi noudatettava.

5.2 **Normaaliarvon määrittäminen ja polkumyyntimarginaalin laskeminen**

(34) Tässä osassa esitetään alkuperäisen tutkimuksen uudelleen arvioidut päätelmät raporttien niiden suositusten ja tuomioiden osalta, joiden mukaisesti unioni ei toiminut:

— 2 artiklan 2.2.1.1 artikla, koska tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantokustannuksia ei ole laskettu tuottajien kirjanpitomerkintöjen perusteella ja

— polkumyyntisopimuksen 2.2 artikla ja GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 1 kohdan b alakohdan ii alakohta, koska biodieselin laskennallisen normaaliarvon määrittämiseen ei ole käytetty tuotantokustannuksia Argentiinassa.

— Polkumyyntisopimuksen 9.3 artikla ja GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 2 kohta, koska se on asettanut polkumyyntitulleja, jotka ylittävät polkumyyntimarginaalin, joka olisi pitänyt määrittää WTO:n polkumyyntisopimuksen 2 artiklan ja GATT 1994 -sopimuksen VI artiklan 1 kohdan mukaisesti.

(35) Kuten lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 28 kappaleessa todetaan, komissio katsoi, että normaaliarvo oli määritettävä laskennallisesti, koska kotimarkkinamyynnin ei katsottu tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä. Tätä näkemystä ei ole asetettu kyseenalaiseksi, ja se on edelleen pätevä.

(36) Lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 29–34 kappaleessa komissio totesi, että Argentiinan käyttöön ottamien keskeisen raaka-aineen (Argentiinassa soijaöljy ja soijapavut) ja lopputuotteen (biodiesel) vientiverojen ero laski Argentiinan kotimarkkinahintoja eikä sitä näin ollen pitäisi ottaa huomioon määritettäessä normaaliarvoa laskennallisesti.

(37) Määrittäessään normaaliarvoa laskennallisesti komissio korvasi tämän vuoksi vientiä harjoittavien tuottajien kirjanpidossaan ilmoittamat tärkeimmän raaka-aineen kustannukset kyseisten maiden asianomaisten viranomaisten julkaisemilla viitehinnoilla.

(38) Komissio perusti alkuperäisessä tutkimuksessa päätelmänsä tulkintaan, jonka mukaan tutkiva viranomainen voi polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 2.2.1.1 kohdan nojalla kieltäytyä käyttämästä vientiä harjoittavien tuottajien kirjanpitoa, jos se katsoo, että ne i) ovat ristiriidassa yleisesti hyväksyttyjen kirjanpitoperiaatteiden kanssa tai ii) eivät kohtuullisesti vastaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon ja myyntiin liittyviä kustannuksia (lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 42 kappale).

(39) Sekä paneeli että valituselin katsoivat, että komission selvitys, jonka mukaan soijapapujen kotimarkkinahinnat olivat Argentiinassa kansainvälisiä hintoja alemmat Argentiinan vientiverojärjestelmän vuoksi, ei ollut sinällään riittävä peruste päätelmälle, jonka mukaan tuottajien kirjanpito ei kuvastanut riittävän hyvin biodieselin tuotantoon ja myyntiin liittyviä soijapapujen kustannuksia, tai tällaisen kirjanpidon mukaisten asianmukaisten kustannusten jättämiselle huomiotta määritettäessä biodieselin normaaliarvoa laskennallisesti.

(40) Raporttien seurauksena komissio laski uudelleen Argentiinan vientiä harjoittavien tuottajien normaaliarvon. Tässä uudessa laskelmassa käytetty menetelmä oli sama kuin komission asetuksen (EU) N:o 490/2013 ([1]) johdanto-osan 40–49 kappaleessa Argentiinan osalta selvitetty menetelmä.

(41) Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 45 kappaleessa selvitetyistä syistä kotimaan myynnin ei katsottu tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä ja samankaltaisen tuotteen normaaliarvo oli määritettävä laskennallisesti perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti. Tämä tehtiin lisäämällä tutkimusajanjakson oikaistuihin tuotantokustannuksiin koituneet myynti-, yleis- ja hallintokustannukset sekä kohtuullinen voittomarginaali.

([1]) Komission asetus (EU) N:o 490/2013, annettu 27 päivänä toukokuuta 2013, väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ("väliaikaista tullia koskeva asetus"), (EUVL L 141, 28.5.2013, s. 6).

(42) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 46 kappaleessa todetaan, komissio katsoi, että voiton määrä ei voi perustua otokseen valittujen yritysten todellisiin tietoihin Argentiinassa. Voitto, jota käytettiin määritettäessä normaaliarvoa laskennallisesti, pohjautui tämän vuoksi perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan c alakohdan mukaisesti kohtuulliseen määrään voittoa, joka on saavutettavissa tämän tyyppisellä nuorella ja innovatiivisella pääomavaltaisella toimialalla tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa vapailla ja avoimilla markkinoilla, eli 15 prosenttia liikevaihdosta.

(43) Useissa tämän tarkastelun aikana esittämissään huomautuksissa EBB väitti, että raportit eivät estä komissiota tekemästä oikaisua raaka-ainekustannuksiin määritettäessä normaaliarvoa laskennallisesti, kunhan oikaisu on asianmukaisesti perusteltu. Se väitti, että kun otetaan huomioon eriytetyn vientiveron dramaattinen vaikutus unionin markkinoilla ja näissä raporteissa käsitellyt erilaiset oikeudelliset mahdollisuudet tällaisen oikaisun perustaksi, Argentiinaa koskevat toimenpiteet olisi säilytettävä nykyisellä tasolla vaikkakin erilaisen päättelyn pohjalta.

(44) EBB viittasi erityisesti valituselimen raportissa olevaan lausumaan, jonka mukaan ”EU:n viranomaisten selvitys, jonka mukaan soijapapujen kotimarkkinahinnat olivat Argentiinassa kansainvälisiä hintoja alemmat Argentiinan vientiverojärjestelmän vuoksi, ei ollut sinällään riittävä peruste päätelmälle, jonka mukaan tuottajien kirjanpito ei kuvastanut riittävän hyvin soijapapujen kustannuksia” (valituselimen raportin 6.55 kohta), ja väitti, että WTO:n raporteissa jätetään mahdollisuus olla ottamatta huomioon raaka-ainekustannuksia ja oikaista näitä kustannuksia, jos ne todetaan epäluotettaviksi.

(45) EBB:n mukaan eriytetty vientiverojärjestelmä vääristää raaka-aineiden markkinoita siinä määrin, että tavanomaiset kysynnän ja tarjonnan olosuhteet eivät enää määritä liiketoimia ja että ne käytännössä aiheuttavat markkinaperusteisiin pohjautumattoman arvon siirtymisen raaka-aineiden tuottajilta biodieselin tuottajille. EBB:n mukaan tämä vastaa tilannetta ei-markkinaehtoisissa liiketoimissa ja/tai ”muissa toimintatavoissa”, jotka voisivat vaikuttaa vientiä harjoittavan tuottajan kirjanpidon mukaisten kustannusten luotettavuuteen ja jotka ovat perusteltuja syitä tällaisten kustannusten jättämiseen huomiotta, vaikka tällaiset kustannukset olisivat todellisuudessa koituneetkin.

(46) Tukeakseen väitettään siitä, että vientiverojärjestelmä vääristää raaka-aineiden markkinoita, EBB tukeutuu erityisesti omien asiantuntijoidensa analyysiin sekä tilaamaansa tutkimukseen ”Measuring the Distortion to Biodiesel Costs in Argentina Caused by Differential Export Taxes on Soybean Products” (soijapaputuotteita koskevien eriytettyjen vientiverojen aiheuttaman biodieselin kustannusten vääristymisen mittaaminen), jäljempänä ’Heffleyn tutkimus’, joiden väitetään osoittavan, että eriytetty vientiverojärjestelmä keinotekoisesti ja merkittävästi laskee kyseisten raaka-aineiden kotimaan hintoja, jotka näin ollen eivät ole luotettavia.

(47) Heffleyn tutkimukseen kerättiin Argentiinan ja Yhdysvaltojen tietoja biodieselin tuotantokustannuksista näissä maissa vuosina 2010–2016. Siinä esitettiin myös erityinen markkina-analyysi ajanjaksolta, joka ulottuu vuoden 2011 lokakuusta vuoden 2012 syyskuuhun. Siinä todettiin, että soijapavusta saadun biodieselin tuotantokustannukset olivat Argentiinassa pienemmät kuin Yhdysvalloissa. Eroa oli 27 prosenttia, mikä tutkimuksen mukaan ”kokonaisuudessaan johtui eriytetystä vientiverojärjestelmästä”.

(48) Tutkimuksen seuraavassa vaiheessa verrattiin soijapavusta saadun biodieselin vientihintaa Argentiinasta (täsmentämättä määränpäätä) soijapavusta saadun biodieselin keskimääräiseen markkinahintaan Yhdysvalloissa. Argentiinan keskimääräinen vientihinta oli 875 dollaria/tonni, mikä oli pienempi kuin Yhdysvaltojen kotimarkkinahinta 1 198 dollaria/tonni. Tämä merkitsisi voimakasta kannustinta Argentiinan biodieselin tuonnille. Tutkimuksessa päätellään, että tällainen vääristymä ”on välitöntä seurausta” eritetystä vientiverosta.

(49) EBB korosti vielä, että tällaisten vääristymien korjaaminen on selvästikin polkumyyntimenettelyn logiikan mukaista. Se väitti, että tällaiset vääristymät olisi korjattava tekemällä soveltuvat kustannusoikaisut, erityisesti raaka-ainekustannuksiin, jotta ne ovat tasolla, joka olisi toteutunut ilman tällaisia vääristymiä. Se väitti, että näin toimiessaan komissio pelkästään määrittäisi uudelleen ne todelliset kustannukset, jotka tavanomaisissa markkinaolosuhteissa olisivat toteutuneet viejän markkinoilla kyseisen tuotteen tuotannossa ja myynnissä.

(50) Useat biodieselin tuottajat kiistivät EBB:n ehdotuksen, jonka mukaan komission olisi jätettävä huomiotta kirjanpidon mukaiset raaka-ainekustannukset sillä perusteella, että eriytetty vientiverojärjestelmä teki ne epäluotettaviksi. Ne toistivat, että paneeli ja valituselin olivat nimenomaan hylänneet väitteen, jonka mukaan eriytetty vientiverojärjestelmä voisi sinällään olla peruste kirjanpidon mukaisten kustannusten jättämiselle huomiotta, ja että tutkiva viranomainen ei missään tapauksessa voi hylätä kirjattuja kustannuksia, kun ne tarkasti ja luotettavasti kuvastavat todellisuudessa koituneita kustannuksia.

(51) Komissio myöntää, että valituselin ei sinänsä sulje pois mahdollisuutta, että tutkiva viranomainen voi tietyissä erityisolosuhteissa poiketa kirjatuista kustannuksista, jos tutkimus osoittaa, että kyseiset kustannukset on esimerkiksi ilmoitettu liian suuriksi tai pieniksi tai että ei-markkinaehtoiset liiketoimet tai muut toimintatavat olivat vaikuttaneet kirjattujen kustannusten luotettavuuteen (valituselimen raportin 6.41 kohta).

(52) Valituselin kuitenkin totesi myös, että Argentiinan vientiverojärjestelmä ei sinällään ollut riittävä peruste päätelmälle, jonka mukaan tuottajien kirjanpito ei kuvastanut riittävän hyvin biodieselin tuotantoon ja myyntiin liittyviä raaka-aineen kustannuksia, tai tällaisen kirjanpidon mukaisten asianmukaisten kustannusten jättämiselle huomiotta määritettäessä biodieselin normaaliarvoa laskennallisesti (valituselimen raportin 6.55 kohta).

(53) EBB:n väitteissä nojaudutaan oletukseen, jonka mukaan esitetty eriytetyn vientiverojärjestelmän vääristävä vaikutus tekee kyseisen raaka-aineen kustannuksista epäluotettavia, minkä vuoksi niitä ei pitäisi ottaa huomioon. EBB väittää, että Argentiinan soijapapujen kotimarkkinahinnat olivat kansainvälisiä hintoja pienemmät Argentiinan vientiverojärjestelmän vuoksi. Tämän väitteen hyväksyminen merkitsisi kuitenkin sitä, että vastoin valituselimen päätelmiä hyväksyttäisiin, että eriytetyllä vientiverojärjestelmällä sinällään oli sellainen vaikutus, että todellisuudessa koituneet ja yritysten kirjanpitoon kirjatut kustannukset olisi jätettävä huomiotta vain sen takia, että ne ovat kansainvälisiä hintoja pienemmät. Tältä osin komissio muistuttaa, että alkuperäisessä tutkimuksessa vahvistettiin, että tosiasialliset raaka-ainekustannukset kuvastuivat tarkasti ja luotettavasti yritysten kirjanpidossa.

(54) Näin ollen komissio hylkäsi EBB:n väitteen, koska väitteen hyväksyminen ei vastaisi raporttien päätelmiä.

(55) Jotta toimenpiteet voidaan saattaa yhdenmukaisiksi raporttien kanssa ja WTO:n sääntöjä vastaaviksi, komissio katsoi tämän vuoksi tarpeelliseksi määrittää normaaliarvo laskennallisesti todellisten koituneiden kustannusten perusteella, sellaisina kuin ne ilmenevät yritysten kirjanpidossa.

(56) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen EBB toisti, että WTO:n tuomiossa sallitaan, että komissio käyttää kustannusten oikaisua nyt käsillä olevassa asiassa. Se väitti, että komissio oli tulkinnut WTO:n päätöstä ja EBB:n väitettä väärin.

(57) EBB:n näkemyksen mukaan komissio jätti huomiotta raporttien lausumat, joiden mukaan ”Argentiinan soijapapujen kotimarkkinahinnat olivat kansainvälisiä hintoja pienemmät Argentiinan vientiverojärjestelmän vuoksi”. EBB:n mukaan tuomiossa ei todeta, kuten komissio väitti, että eriytetyn vientiveron vääristävä vaikutus ei itsessään olisi riittävä peruste kustannusoikaisun tekemiseksi.

(58) EBB edelleen toisti ja korosti väitettä, jonka mukaan se, että kotimarkkinahinnat olivat epäluotettavia vientiverojärjestelmän vuoksi, oli riittävä peruste päätellä, että tuottajien kirjanpito ei kuvastanut riittävän hyvin biodieselin tuotantoon ja myyntiin liittyviä soijapapujen kustannuksia. Kotimaan hintojen epäluotettavuus oikeuttaisi sen mukaan kirjanpitoon merkittyjen kustannusten huomiotta jättämisen, ja EBB oli toimittanut komissiolle kaikki tiedot, joita kustannusten oikaisuun tarvittiin.

(59) EBB väitti edelleen, että paneeli ja valituselin olivat katsoneet, että tutkintaviranomaiset voivat vapaasti tarkastella tuottajien tai viejien kirjanpitoon merkittyjen kustannusten luotettavuutta ja erityisesti sitä, oliko kaikki koituneet kustannukset kirjattu, oliko koituneet kustannukset ilmoitettu liian suuriksi tai pieniksi ja vaikuttivatko ei-markkinaehtoiset liiketoimet tai muut toimintatavat ilmoitettujen kustannusten luotettavuuteen. EBB:n mukaan eriytetyn vientiveron vaikutus oli samanlainen kuin liiketoimissa, jotka eivät ole markkinaehtoisia ja/tai se merkitsi yhtä toimintatapaa, joka voisi vaikuttaa ”ilmoitettujen kustannusten luotettavuuteen”. ([1])

(60) Komissio arvioi tämän väitteen uudelleen myös kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan kanssa 20 päivänä heinäkuuta 2017 järjestytyn kuulemisen pohjalta. Komissio esitti 51–55 kappaleessa, että raaka-aineiden todellisesti koituneet kustannukset ilmenivät riittävästi ja asianmukaisesti Argentiinan yritysten kirjanpidossa ja aiemmin tehtyjen kustannusoikaisujen oli todettu olevan ristiriidassa EU:n WTO-velvoitteiden kanssa.

([1]) Paneelin raportti, EU – Biodiesel, 7 .242 kohta, alaviite 400; Valituselimen raportti, EU – Biodiesel, 6.41 kohta.

(61) Komissio ei yhtynyt EBB:n tulkintaan paneelin ja valituselimen päätelmistä. Esimerkiksi paneelin raportin alaviite 400 on hienosyisempi kuin EBB:n kanta antaa ymmärtää. Paneeli totesi, että ”2 artiklan 2.2.1.1 kohdan ilmaisusta ”antaa kohtuullisen hyvän käsityksen” johtuva kirjanpidon tarkastelu ei merkitse ilmoitettujen kustannusten ”kohtuullisuuden” tarkastelua, kun tuottajan tai viejän kirjanpitoon merkityt todelliset kustannukset on muutoin todettu hyväksyttävissä rajoissa tarkoiksi ja totuudenmukaisiksi”.

(62) Väittäessään, että eriytetty vientivero vastasi ei-markkinaehtoisia liiketoimia ja/tai muita toimintatapoja, EBB kuitenkin nimenomaan tarkoitti tällaista ilmoitettujen kustannusten kohtuullisuuden tarkastelua.

(63) Eriytetyn vientiverojärjestelmän vaikutukset eivät myöskään olleet i) samanlaisia kuin ei-markkinaehtoisissa liiketoimissa ii) eivätkä ne merkinneet ”muuta toimintatapaa”, joka voisi vaikuttaa vientiä harjoittavan tuottajan kirjanpidon mukaisten kustannusten luotettavuuteen. Olipa näiden käsitteiden täsmällinen soveltamisala mikä hyvänsä, paneeli ja valituselin olivat nimenomaisesti hylänneet komission perusväitteet, joiden mukaan Argentiinan vientiverojärjestelmän aiheuttama hintojen vääristyminen olisi sinällään riittävä peruste jättää vientiä harjoittavan tuottajan kustannukset huomiotta ([1]).

(64) Tarkistettujen päätelmien ilmoittamisen jälkeen EBB piti kiinni kannastaan, jonka mukaan komissio oli tulkinnut väärin valituselimen lausunnon 6.55 kohtaa ja jättänyt huomiotta mainitun raportin 6.41 kohdassa tarjotun mahdollisuuden tutkia kirjattujen raaka-ainekustannusten luotettavuutta ja jättää tällaiset kustannukset huomiotta, jos ne todetaan epäluotettaviksi, ja esitti vielä joitakin täydentäviä perusteluja kantansa tueksi.

(65) Mitä tulee ensimmäiseen väitteeseen, EBB katsoi, että valituselimen lausunto 6.55 kohdassa, jossa todetaan, että EU:n viranomaisten selvitys, jonka mukaan soijapapujen kotimarkkinahinnat olivat Argentiinassa kansainvälisiä hintoja alemmat Argentiinan vientiverojärjestelmän vuoksi, ei ollut sinällään riittävä peruste päätelmälle, jonka mukaan tuottajien kirjanpito ei kuvastanut riittävän hyvin biodieselin tuotantoon ja myyntiin liittyviä soijapapujen kustannuksia, tai tällaisen kirjanpidon mukaisten asianmukaisten kustannusten jättämiselle huomiotta määritettäessä biodieselin normaaliarvoa laskennallisesti, ei ole valituselimen oikeudellinen arvio, kuten komissio väittää, vaan ainoastaan lainaus komission omista päätelmistä lopullisesta tullia koskevassa asetuksessa. EBB väitti lisäksi, että sanamuodosta ”ei ollut sinällään riittävä peruste” seuraa, että Argentiinan vientiverojärjestelmä olisi voinut antaa riittävän perustan kustannusten jättämiselle huomiotta mutta komissio ei ole tehnyt tarvittavaa analyysia. Komission tulkinnassa 6.55 kohdasta ei myöskään otettu huomioon sitä, että valituselin oli katsonut tarpeelliseksi käsitellä myös kysymystä vertailuarvosta. Tämä ei olisi ollut tarpeen, jos valituselin olisi täysin sulkenut pois sen, että Argentiinan vientiverojärjestelmä voisi muodostaa perustan kustannusten oikaisulle.

(66) Komissio ei hyväksynyt EBB:n esittämää tulkintaa.

(67) Edellä tarkoitettu valituselimen lausunnon 6.55 kohta ei ensinnäkään ole pelkkä lainaus komission omista päätelmistä. Se päinvastoin muodostaa olennaisen osan 6.56 kohdassa annetusta polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 2.2.1.1 kohtaa koskevasta valituselimen tulkinnasta. Valituselin nimenomaan oli samaa mieltä kuin paneeli siitä, että tämä säännös ei ole riittävä perusta komission päätelmälle, jonka mukaan Argentiinan biodieselin tuottajien kirjatut kustannukset olisi jätettävä huomiotta, koska soijapapujen Argentiinan kotimarkkinahinnat olivat Argentiinan vientiverojärjestelmän vuoksi alhaisemmat kuin kansainväliset hinnat. Valituselin toisti tämän ohjeellisen päätelmän sanatarkasti seuraavassa eli 6.56 kohdassa otsikon ”Päätelmät” alla.

(68) Toiseksi ilmaisu ”ei ollut sinällään riittävä peruste” merkitsee komission käsityksen mukaan sitä, että pelkkä vientiverojärjestelmän olemassaolo ei riitä perusteeksi kustannusten oikaisulle, kuten alkuperäisessä tutkimuksessa oli tehty. Jos sitä vastoin (kuten EBB väittää) komission alkuperäisen asetuksen riittämättömät perustelut olisivat olleet suurin syy siihen, että valituselin katsoi EU:n toimien olevan ristiriidassa WTO:n sääntöjen kanssa, se olisi ilmaissut sen nimenomaisesti. Valituselin ja paneeli eivät kuitenkaan todenneet mitään tämän kaltaista. Sanamuotoa ”sinällään” käytettiin todennäköisesti sen selventämiseksi, että Argentiinan vientiverojärjestelmän toiminta ei voi ”sinällään” johtaa polkumyynnin vastaisen sopimuksen 2 artiklan 2.2.1.1 kohdan nojalla tehtävään kustannusten oikaisuun, vaikka sen vääristävät vaikutukset olisivat hyvinkin perusteltuja ja dokumentoituja.

([1]) Valituselimen raportti, EU – Biodiesel, 6.54–6.55 kohta, paneelin raportti EU – Biodiesel, 7.248–7.249 kohta.

(69) Kolmanneksi komissio ei ollut samaa mieltä EBB:n päätelmästä, jonka mukaan se, että valituselin käsitteli 6.58–6.83 kohdassa vertailuarvoja koskevaa väitettä, osoitti, että Argentiinan vientiverojärjestelmä todellakin olisi riittävä peruste kirjattujen raaka-ainekustannusten jättämiseksi huomiotta. Kuten voidaan päätellä 6.58 kohtaa edeltävästä otsikosta, valituselin käsitteli siinä muuta Argentiinan väitettä polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 2.2 kohdan nojalla.

(70) Tämän jälkeen komissio käsitteli EBB:n toista väitettä, jonka mukaan valituselimen raportin 6.41 kohdassa annettiin selvä merkki siitä, että yrityksen kirjanpitoon kirjatut kustannukset voidaan jättää ottamatta huomioon, kun ne perustuvat käytäntöihin, jotka vaikuttavat ilmoitettujen kustannusten luotettavuuteen. EBB viittasi myös siihen, että vaikka paneeli oli esittänyt tämän perustelun ainoastaan alaviitteessä, valituselin katsoi tarpeelliseksi sisällyttää sen raporttinsa tekstiosaan. Tämä vaikuttaisi EBB:n mukaan osoittavan, että valituselin halusi torjua polkumyyntisopimuksen 2 artiklan 2.2.1.1 kohdan liian rajoittavan tulkinnan ja antaa selvän merkin siitä, että kustannusten oikaisu on tässä yhteydessä edelleen mahdollista.

(71) Valituselin käsitteli 6.41 kohdassa EU:n väitettä, jonka mukaan paneelin raportti vaikutti antavan käsityksen, että tutkivan viranomaisen olisi hyväksyttävä kaikki yrityksen kirjanpitoon kirjatut tiedot, kunhan ne kuvastavat tarkasti todellisuudessa koituneita kustannuksia ”riippumatta siitä, miten kohtuuttomia tällaiset kustannukset olivat verrattuna tavallisten markkinaolosuhteiden mukaiseen korvaavaan tai vertailuarvoon”. Se hylkäsi tällaisen tulkinnan ja muistutti, että paneeli oli itse asiassa hyväksynyt sen, että tutkiva viranomainen voi tarkastella tuottajien kirjanpidon luotettavuutta ja tarkkuutta. Tutkiva viranomainen voi näin ollen määrittää, oliko kaikki koituneet kustannukset kirjattu, oliko koituneet kustannukset ilmoitettu liian suuriksi tai pieniksi ja vaikuttivatko ei-markkinaehtoiset liiketoimet tai muut toimintatavat ilmoitettujen kustannusten luotettavuuteen.

(72) Komissio oli EBB:n kanssa samaa mieltä siitä, että valituselin oli pitänyt voimassa paneelin päätöksen, jonka mukaan kirjatut kustannukset voidaan jättää huomiotta, kun tutkiva viranomainen on todennut ei-markkinaehtoisia liiketoimia tai muita menettelyitä, jotka vaikuttavat kustannusten luotettavuuteen. Se myös totesi tavanomaiseksi sen, että valituselin esitti väitteen tuomionsa tekstiosassa eikä alaviitteessä, kuten paneeli oli tehnyt. Sen enempää paneeli kuin valituselinkään ei kuitenkaan esittänyt päätelmiä tai väitteitä, joiden mukaan Argentiinan vientiverojärjestelmä voisi kuulua tämän poikkeuksen piiriin käytäntönä, joka vaikuttaa luotettavuuteen. Jos paneeli tai valituselin olisi katsonut, että Argentiinan vientiverojärjestelmää olisi voitu pitää yhtenä luotettavuuteen vaikuttavana käytäntönä, ne olisivat ilmaisseet tämän selkeästi eivätkä ne olisi päätelleet, että EU:n toimenpiteet eivät ole yhdenmukaisia WTO:n sääntöjen kanssa.

(73) Tämän vuoksi komissio pysyi raportteja koskevassa tulkinnassaan, jonka mukaan EU ei voinut jättää todellisuudessa koituneita ja tarkasti kirjattuja kustannuksia huomiotta määrittäessään laskennallisesti biodieselin normaaliarvoa Argentiinassa ja käyttää tähän perusteena pelkästään Argentiinan vientiverojärjestelmästä johtuvia vääristymiä.

(74) Komissio tarkasteli joka tapauksessa tämän jälkeen muita EBB:n esittämiä huomioita ja, kun myös FEDIOL, joka on unionin biodieselteollisuuden toimittaja, oli ilmoittanut, että komission pitäisi etsiä muuta näyttöä kustannusten oikaisemiseksi, jotta vientiverojärjestelmän vääristävät vaikutukset Argentiinan biodieselin tuotantokustannuksiin voidaan korjata. Tältä osin on huomattava, että vaihtoehtoisen näytön kerääminen kustannusten oikaisemiseksi, jotta vientiverojärjestelmän vääristävät vaikutukset voidaan korjata, ei ollut nyt käsillä olevan tutkimuksen tarkoitus.

Komissio pani joka tapauksessa merkille, että Heffleyn tutkimuksessa esitettyä näyttöä ei voitu seuraavista syistä pitää riittävän vankkana perustana uudelle kustannusten oikaisulle.

(75) Ensinnäkin tutkimusajanjakso kattoi ajan heinäkuusta 2011 kesäkuuhun 2012 ja Heffleyn tutkimuksen erityinen analyysi koskee jaksoa lokakuusta 2011 syyskuuhun 2012. Näin ollen tarkastelujaksot ovat vain osittain päällekkäiset, minkä vuoksi on kyseenalaista, voidaanko tutkimuksen tulokset siirtää taustatutkimukseen ilman muutoksia. Komissio ei pystynyt korjaamaan tätä tietojen epäsuhtaa ilman tietoja heinäkuun 2011 ja syyskuun 2011 väliseltä ajalta.

(76) Toiseksi tutkimuksessa arvioitiin Yhdysvaltojen tuotantokustannukset soijapapujen hinnasta Yhdysvaltojen markkinoilla. Tämä talouden menetelmä perustuu oletuksiin, joilla ei kuitenkaan anneta luotettavaa tietoja biodieselin todellisista tuotantokustannuksista Yhdysvalloissa. Vaikka voitaisiin tukeutua vain oletuksiin, käsitystä, jonka mukaan biodieselin valmistuskustannukset raa’asta soijaöljystä olisivat samanlaiset Yhdysvalloissa ja Argentiinassa, ei ole perusteltu. Kolmanneksi käytettäessä Argentiinan keskimääräistä vientihintaa sivuutetaan se tosiseikka, että vientihinta unioniin voi tosiasiallisesti olla keskimääräistä korkeampi. Itse asiassa alkuperäisen

tutkimuksen tutkimusajanjaksolla argentiinalaisen biodieselin vientihinta EU:hun oli 967 euroa/tonni, mikä vastaa 1 294 dollaria/tonni, sen ajankohdan vaihtokurssilla, kuten asiakirjoista käy ilmi. Tutkimuksessa käytettiin kuitenkin ajanjakson keskimääräistä vientihintaa 1 071 dollaria/tonni. Tämän osoittaa, että eriytetystä vientiverosta johtuvaksi väitetty etu ei voinut olla peräisin pelkästään unionin suuntautuvan viennin hinnoista.

(77) Neljänneksi tutkimuksessa oletetaan yksioikoisesti esittämättä riittäviä todisteita oletuksen tueksi, että (alhaiset) tuotantokustannukset Argentiinan kotimarkkinoilla tarkasteluajanjaksolla johtuivat yksinomaan EBB:stä. Tutkimuksessa ei siten oteta huomioon muita suhteellista etua koskevia tekijöitä, jotka saattoivat tehdä biodieselin tuotannon Argentiinassa edullisemmaksi kuin Yhdysvalloissa..

(78) Näin ollen komissio päätteli, että se ei voinut korvata Argentiinan biodieselin tuottajien asianmukaisesti kirjanpitoonsa kirjattuja kustannuksia Heffleyn tutkimuksen ehdottamalla vertailuarvolla.

(79) Tarkistettujen päätelmien ilmoittamisen jälkeen EBB selvitti, että tutkimuksen tarkoituksena oli vain osoittaa, miten esimerkiksi komissio voisi arvioida ja määrittää Argentiinan vientiverojärjestelmän aiheuttaman vääristymän (epäluotettavuuden) laajuutta, eikä korvata tai syrjäyttää komission analyysia, joka perustui komission omiin, todennettuihin, alkuperäisen tutkimuksen aikana kerättyihin tietoihin.

(80) EBB toimitti myös tarkistetun tutkimuksen, johon sisältyi alkuperäistä tutkimusajanjaksoa vastaavia viitetietoja, joista ilmeni hyvin samanlainen tulos eli soijapapujen kotimarkkinahintojen vääristyminen noin 27 prosenttia. EBB myös asetti kyseenalaiseksi komission näkemyksen, jonka mukaan tutkimuksessa tukeuduttiin Yhdysvaltojen tuotantokustannuksiin. Tutkimuksessa päinvastoin käytettiin biodieselin arvioituja tuotantokustannuksia Argentiinassa. Lisäksi komission esittämä arvostelu siitä, että tutkimuksessa käytettiin keskimääräistä vientihintaa olisi väärin kohdistettu, sillä hinta itsessään on merkityksetön laskettaessa vientiverojärjestelmän aiheuttamaa biodieselin kustannusten vääristymää Argentiinassa. Lopuksi EBB väitti, että kaikkia mahdollisesti esiintyviä suhteellisia etuja ei voida selittää noin 30 prosentin hintaerolla, joten muun näytön puuttuessa ainoa järkevä selitys tällaiselle erolle on Argentiinan vientiverojärjestelmä.

(81) Komissio tarkasteli EBB:n antamia selityksiä ja selvennyksiä. Komissio hyväksyi sen, että tarkistettu tutkimus osoitti soijapapujen kotimaan hintojen vääristyneen tutkimusajanjakson aikana noin 27 prosenttia. Se ei kuitenkaan vakuuttunut kolmesta muusta huomiosta.

(82) Kuten EBB itse myönsi, argentiinalaisen tuottajan jalostuskustannuksia koskeva arvio perustui kolmeen analyysiin: analyysiin, joka perustui kuuden vuoden keskimääräisiin kustannus- ja hintatietoihin Yhdysvalloissa ja Argentiinassa; analyysiin, joka perustui yhden vuoden samoihin tietoihin Yhdysvalloissa ja Argentiinassa; ja analyysiin, joka perustui yhden vuoden tietoihin Argentiinasta siten, että Argentiinan vientihinnat korvaavat maailmanmarkkinahinnat. Yhdysvaltojen tilanne on selvästikin ulkomainen vertailuarvo, jotta voidaan selvittää, mitkä Argentiinan kustannukset eivät liity vientiveron aiheuttamiin vääristymiin.

(83) Lisäksi ei ollut hyvää syytä siihen, miksi Argentiinan vientihinnat Eurooppaan olisi jätettävä huomiotta, kun pyritään määrittämään etu, jonka argentiinalainen biodieselin tuottaja on voinut saada vientiverojärjestelmän vuoksi.

(84) Komissio ei myöskään ole missään vaiheessa kiistänyt, että vientiverojärjestelmä madalsi keinotekoisesti Argentiinan biodieselin tuottajien panoskustannuksia, vaan se vastusti ainoastaan oletusta, jonka mukaan vientiverojärjestelmä oli *ainoa* syy näin suureen eli 30 prosentin etuun.

5.3 **Uudelleen lasketut polkumyyntimarginaalit**

(85) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen jotkin argentiinalaiset vientiä harjoittavat tuottajat esittivät yrityskohtaisia huomautuksia, jotka koskevat väitettyjä virheitä polkumyyntilaskelmissa. Komissio oikaisi tarvittaessa nämä virheet ja tarkisti polkumyyntimarginaaleja ja -tulleja vastaavasti.

(86) WTO:n raporttien päätelmien ja suositusten pohjalta tarkistetut kaikkiin Argentiinan tuottajiin sovellettavat tullien määrät ilmaistuina CIF-hintana unionin rajalla tullaamattomana ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Polkumyynti-marginaali
Argentiina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities SA, Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	6,5 %
	Kaikki muut yritykset	8,1 %

6. **RAPORTTEIHIN PERUSTUVAT VAHINKOA KOSKEVAT TARKISTETUT PÄÄTELMÄT**

(87) Raporteissa todettiin muun muassa, että EU oli toiminut WTO:n polkumyyntisopimuksen 3.1 ja 3.4 artiklan vastaisesti tutkiessaan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin haittavaikutuksia asianomaiseen kotimaan tuotannonalaan siltä osin kuin on kyse tuotantokapasiteetista ja kapasiteetin käyttöasteesta. Raportissa ei kuitenkaan mitätöidä päätelmää, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa tarkastelujaksolla.

(88) Paneeli totesi, että EU:n viranomaiset olivat toimineet WTO:n polkumyyntisopimuksen 3.1 ja 3.4 artiklan vastaisesti hyväksyessään EU:n tuotannonalan toimittamia tietoja tutkimuksen myöhäisessä vaiheessa varmistamatta itse niiden tarkkuutta ja luotettavuutta (paneelin raportin 7.395 kohta). Tarkistetut tiedot koskivat käyttämätöntä kapasiteettia. Samaan aikaan paneeli totesi, että tarkistetut tiedot eivät merkittävästi vaikuttaneet ylikapasiteettia vahinkoa aiheuttavana ”muuna tekijänä” koskeviin EU:n viranomaisten päätelmiin lopullista tullia koskevassa asetuksessa (vahvistettu valituselimen raportin 6.174 kohdassa).

(89) Jotkin vientiä harjoittavat tuottajat ja CARBIO, Argentiinan biodieselin tuottajien yhdistys, väittivät että käsite ”käyttämätön kapasiteetti”, sellaisena kuin se oli selitetty lopullista tullia koskevassa asetuksessa, oli tämän tuotannonalan kannalta sangen merkityksetön. Kapasiteettia joko on tai ei ole.

(90) Tuontia harjoittavan Gunvorin ja CARBIOn mukaan syynä kotimaiselle tuotannonalalle koituneeseen vahinkoon ei ollut kapasiteetin käyttöaste sinänsä vaan tuotannonalan rakenteellinen ylikapasiteetti, joka johtui kapasiteetin alhaisesta käyttöasteesta huolimatta tapahtuneesta tuotantokapasiteetin tarpeettomasta kasvattamisesta.

(91) CARBIO ja Argentiinan ja Indonesian vientiä harjoittavat tuottajat esittivät lisäksi, että komission olisi tarkasteltava uudelleen tuotantokapasiteettia ja kapasiteetin käyttöastetta sitä ”tukevan näytön” pohjalta. Sen toteuttaman tarkastelun olisi oltava näiden tekijöiden ”objektiivinen tutkimus”.

(92) Komissio käsitteli tätä kysymystä jäljempänä 6.1–6.4 kohdassa.

6.1 **Kyselylomakkeeseen annetut vastaukset ja tietojen tarkastaminen**

(93) Komissio lähetti kyselylomakkeen EBB:lle ja pyysi selvityksiä siihen i) mitä menetelmää oli käytetty sekä unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetin että kapasiteetin käyttöasteen laskennassa tarkastelujaksolla ja ii) miksi näitä tietoja tarkistettiin alkuperäisen tutkimuksen aikana ja millä perusteella uudet luvut on esitetty.

(94) Komissio myös pyysi EBB:tä selittämään, mitä sen mielestä tarkoitetaan käsitteellä ”käyttämätön kapasiteetti”; miksi EBB:n mielestä se olisi jätettävä unionin tuotannonalan kokonaistuotantokapasiteetin ulkopuolelle tarkastelujaksolla ja miten käyttämätön kapasiteetti laskettiin muiden kuin EBB:n jäsenten osalta.

(95) Komissio sai vastauksen kyselylomakkeeseen, analysoi vastauksen ja teki 26 päivänä huhtikuuta 2017 tarkastuskäynnin EBB:n tiloihin. Komission pyynnöstä EBB oli valmistellut tarkastuskäyntiä varten kaikki kyselyvastauksen valmistelussa käytetyt aiheeseen liittyvät tositteet ja taulukot, erityisesti ne, joilla yhdistetään toimitetut tiedot komission tekemässä paikan päällä tapahtuneessa tarkastuksessa saamiin hallinnon- ja kirjanpidon tietoihin.

(96) Komissio tarkasti tositteet, teki ristiintarkastuksen tarkastelujaksolta ilmoitetuille tiedoille niiden lähteessä ja pystyi sovittamaan hallinto- ja kirjanpitoasiakirjojen tiedot yhteen niiden tarkistettujen tietojen kanssa, jotka oli toimitettu alkuperäisessä tutkimuksessa ja jotka koskivat tuotantokapasiteettia ja kapasiteetin käyttöastetta ajanjaksolla 1 päivästä tammikuuta 2009 tutkimusajanjakson loppuun. Näihin asiakirjoihin sisältyy luottamuksellisia yrityskohtaisia tietoja, joita ei voida paljastaa.

(97) Gunvor ja CARBIO esittivät huomautuksen, jossa ne katsoivat, että EBB:lle osoitettu komission kyselylomake ei riitä WTO:n polkumyyntisopimuksen 3.1 ja 3.4 artiklan vaatimusten täyttämiseen. EBB:n olisi selitettävä, miten julkiset tietolähteet tukivat tarkistettuja tietoja eikä komission pitäisi vain hyväksyä EBB:n toimittamia tietoja sellaisinaan.

(98) Lisäksi Gunvor ja CARBIO väittivät, että EBB:n vastauksia kyselylomakkeeseen oli merkittävästi muokattu, minkä vuoksi asianomaiset osapuolet eivät voineet selvittää, miten tiedot oli kerätty, miten ne oli arvioitu ja miten ne oli varmennettu muiden lähteiden avulla, eivätkä ne tämän vuoksi voineet arvioida, oliko EBB:n toimittamilla asiaankuuluvilla tiedoilla mitään arvoa.

(99) Kumpikin osapuoli toimitti Eurostatin keräämiä tietoja biodieselin tuotannosta, kapasiteetista ja kulutuksesta EU:ssa ja huomautti, että nämä tiedot ja väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa julkaistut tiedot, jotka EBB oli kerännyt ja toimittanut komissiolle, olivat samankaltaisia. Ne esittivät, että komission olisi pitänyt käyttää Eurostatin tietoja eikä käyttämättömän kapasiteetin osalta oikaistuja EBB:n tietoja.

(100) Lisäksi ne väittivät, että EBB:n antama käyttämättömän kapasiteetin määritelmä oli liian epämääräinen ja että ehdotus, jonka mukaan tuotantokapasiteettia olisi pienennettävä jättämällä pois ”käyttämätön kapasiteetti” oli tullut esiin vasta väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen, kun oli käynyt selväksi, että väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa mainitut luvut tekisivät vaikeammaksi vahvistaa syy-yhteys väitetyn polkumyynnin ja EU:n tuotannonalalle koituneeksi esitetyn vahingon välille.

(101) Komissio hylkäsi nämä väitteet, kuten jäljempänä 6.2–6.4 kohdassa selvitetään. Komissio arvioi huolellisesti kyselylomakevastauksen tiedot, minkä jälkeen se tarkasti tiedot tekemällä tarkastuskäynnin EBB:n tiloihin ja totesi, että toimitetut ja tarkistetut tiedot olivat tarkkoja ja luotettavia ja ettei ollut tarpeen muuttaa lopullista tullia koskevassa asetuksessa käytettyjä tarkistettuja lukuja (ks. myös 53–58 kappale).

(102) Lisäksi komissio toteaa, että EBB:n keräämät tiedot vastaavat Eurostatin tietoja, jolloin viimeksi mainitut tarjoavat riippumattoman vahvistuksen EBB:n tietojen tarkkuudesta ja luotettavuudesta. Koska Eurostatin tiedot julkaistiin vasta vuonna 2014, niitä ei kuitenkaan olisi voitu käyttää alkuperäisessä tutkimuksessa.

(103) Näin ollen lopullista tullia koskevassa asetuksessa käytetyt tarkistetut tiedot (johdanto-osan 131 kappale) (ks. jäljempänä oleva taulukko) olivat oikeita ja ne vahvistettiin tarkastuskäynnin jälkeen.

	2009	2010	2011	Tutkimusaikajakso
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
Indeksi 2009 = 100	*100*	*99*	*85*	*87*
Tuotantomäärä (tonnia)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
Indeksi 2009 = 100	*100*	*107*	*98*	*104*
Kapasiteetin käyttöaste	46 %	50 %	53 %	55 %
Indeksi 2009 = 100	*100*	*109*	*115*	*120*

6.2 **EU:n kokonaistuotanto: EBB:n tiedonkeruuta koskevat selvennykset tuotannon osalta**

(104) Maaliskuussa 2013 ennen väliaikaisten toimenpiteiden julkaisemista EBB toimitti komissiolle tietoja unionin tuotannonalan tuotannosta sekä EBB:n jäsenten että muiden osalta.

(105) Tuotantotiedot ilmoitettiin yrityskohtaisesti sekä EBB:n jäsenten että muiden yritysten osalta. Tämän alhaalta ylöspäin suuntautuvan lähestymistavan ansiosta tuotantotiedot tarjosivat tarkan kuvan EU:n tuotannosta.

(106) EBB:n jäsenet toimittavat tuotantotiedot EBB:lle neljännesvuosittain EBB:n lähettämän lomakkeen pohjalta, ja tämän jälkeen tiedot ristiintarkastetaan markkinatietolähteiden avulla. EBB korostaa erityisesti tuotantotietoja, sillä niitä käytetään määritettäessä EBB:n jäsenten rahoitusosuuksia yhdistykselle.

(107) Muiden kuin EBB:n jäsenten tuotantotiedot kerätään suorilla yhteyksillä kyseisiin yrityksiin. Ilmoitetut tiedot ristiintarkastetaan muiden markkinatietolähteiden kanssa, joita ovat mm. kansalliset yhdistykset, muut tuottajat ja alan erityisjulkaisut.

(108) EBB:n toimittamat tiedot ovat näin ollen parhaat saatavilla olevat EU:n laajuiset tuotantotiedot sekä EBB:n jäsenten että muiden yritysten osalta, sillä ne perustuvat EBB:n jatkuvasti ilmoittamaan todelliseen tuotantoon EU:n jokaisen biodieseliä tuottavan yrityksen osalta.

(109) EBB käytti näitä tietoja määrittäessään unionin kokonaistuotannon, johon se perusti huomautuksensa.

6.3 **EU:n tuotantokapasiteetti yhteensä: EBB:n tiedonkeruuta koskevat selvennykset tuotantokapasiteetin osalta**

(110) Maaliskuussa 2013 ennen väliaikaisten toimenpiteiden julkaisemista EBB toimitti komissiolle tietoja unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetista sekä EBB:n jäsenten että muiden osalta.

(111) Kuten tuotantotiedotkin nämä tiedot toimitettiin yrityskohtaisesti sekä EBB:n jäsenten että muiden osalta.

(112) EBB:n jäsenten tuotantokapasiteettia koskevat tiedot saadaan jäseniltä kahdesti vuodessa EBB:n lähettämällä lomakkeella, ja ne ristiintarkastetaan markkinatietolähteiden avulla. Tietojen johdonmukaisuuden takaamiseksi EBB pyytää jäseniään ilmoittamaan kapasiteetin 330 vuosittaisen työpäivän perustella laitosta kohden, jotta voidaan ottaa huomioon laitosten välttämätön kunnossapito.

(113) Muiden kuin EBB:n jäsenten tuotantotiedot kerätään suorilla yhteyksillä kyseisiin yrityksiin, ja kuten tuotantotiedotkin ne ristiintarkastetaan tämän jälkeen.

(114) Koska EBB vaatii ainoastaan ”tilannekuvan” yrityksen tuotantokapasiteetista tiettynä päivänä ja koska kaikkien yritysten käyttämä kapasiteetin käsite ei aina ole samanlainen, EBB:n tietoja tuotantokapasiteetista olisi pidettävä vähemmän tarkkoina kuin tuotantotietoja.

(115) EBB:n toimittamat tiedot ovat kuitenkin parhaat saatavilla olevat EU:n laajuiset tuotantokapasiteettia kuvaavat tiedot sekä EBB:n jäsenten että muiden yritysten osalta, sillä ne perustuvat EBB:n jatkuvasti ilmoittamaan todelliseen tuotantokapasiteettiin EU:n jokaisen biodieseliä tuottavan yrityksen osalta.

6.4 **EBB:n nimeämää ”käyttämätöntä kapasiteettia” koskevia selvennyksiä**

(116) Kuten lopullista tullia koskevassa asetuksessa kuvataan, väliaikaista tullia koskevan asetuksen julkaisemisen jälkeen kävi ilmeiseksi, että tuotantokapasiteettia koskevat julkaistut tiedot eivät tarkasti kuvanneet unionin tuotannonalan todellista tilannetta. Näin ollen komissio pyysi EBB:tä selventämään tuotantokapasiteettia koskevia tietojaan.

(117) EBB toimitti komissiolle sekä jäsenistään että muista yrityksistä päivitetyt tiedot, joissa oli määritetty ”käyttämätön kapasiteetti” eli tuotantokapasiteetti, joka oli suljettu tilapäisesti ja joka oli alun perin ilmoitettu osana EU:n kokonaistuotantokapasiteettia.

(118) EBB määrittää käyttämättömän kapasiteetin tuotantoa ja tuotantokapasiteettia koskevien laskelmiensa tiedoista, jotka eri yritykset ovat toimittaneet. Edellä kuvatun tiedonkeruuprosessin luonteen vuoksi oli tarpeen tarkastella tietoja, jotka koskevat muita kuin EBB:n jäseniä, jotta voitiin varmistaa, että tuotantokapasiteettitiedot kuvastavat mahdollisimman tarkasti EU:n tuotannonalan todellisuutta.

(119) Tiedot, jotka EBB toimitti väliaikaista tullia koskevan asetuksen ja lopullista tullia koskevan asetuksen antamisen välillä, ovat parhaat saatavilla olevat EU:n laajuiset tuotantokapasiteettia kuvaavat tiedot sekä EBB:n jäsenten että muiden yritysten osalta, sillä ne perustuvat EBB:n jatkuvasti ilmoittamaan todelliseen tuotantokapasiteettiin EU:n jokaisen biodieseliä tuottavan yrityksen osalta.

6.5 **Päätelmien ilmoittamisen jälkeen saadut huomautukset**

(120) Vahinkoa koskevien päätelmien ilmoittamisen jälkeen monet asianomaiset osapuolet esittivät niistä huomautuksia.

(121) Argentiinan biodieselin tuottajien järjestö CARBIO toisti tarkastelua koskevan tutkimuksen aikana esittämänsä näkemyksen, jonka mukaan nyt käsillä olevassa vahingon ja syy-yhteyden tarkastelussa olisi käytettävä Eurostatin tietoja biodieselin tuotannosta ja tuotantokapasiteetista alkuperäisessä tutkimuksessa käytettyjen tietojen sijaan.

(122) Komissio hylkäsi tämän väitteen. Eurostatin tiedot käyvät yhteen EBB:n alkuperäisten tietojen kanssa. EBB on kuitenkin korjannut näitä tietoja, jotta ne paremmin kuvaisivat käyttämätöntä kapasiteettia alkuperäisen tutkimuksen aikana. Kuten edellä 6.4 kohdassa todettiin, komissio tarkasti nämä päivitykset nyt käsillä olevan tarkastelua koskevan tutkimuksen aikana. Näin ollen Eurostatin alkuperäiset tiedot eivät anna kaikkein tarkinta kuvaa biodieselin tuotannosta, jonka komissio on erityisesti tarkastanut ja jota se on käyttänyt tässä tapauksessa.

(123) CARBIO väitti myös, että komission olisi lisäksi määriteltävä ”käyttämätön kapasiteetti” tarkemmin. Komissio toisti, että se oli määritellyt käyttämättömän kapasiteetin lopullista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 131 ja 132 kappaleessa. Koska WTO:n raporteissa ei kyseenalaistettu komission käsitettä ”käyttämätön kapasiteetti”, ei ollut mitään syytä muuttaa sitä tätä tarkastelua varten.

7. **ILMOITTAMINEN OSAPUOLILLE**

(124) Kaikille osapuolille ilmoitettiin komission päätelmistä ja niille annettiin määräaika, johon mennessä ne voivat esittää huomautuksia.

(125) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen vientiä harjoittava tuottaja Molinos de la Plata ilmoitti komissiolle, että se harjoitti vientiä unioniin nimellä Molinos Agro S.A. eikä nimellä Molinos Río de la Plata S.A., ja toimitti tätä koskevaa näyttöä.

(126) Komissio tutki toimitettua näyttöä ja päätteli, että nimenmuutos oli riittävästi perusteltu, joten se hyväksyi väitteen.

(127) Päätelmien ilmoittamisen jälkeen yhteistyössä toiminut indonesialainen viejä Wilmar pyysi ja sai tilaisuuden tulla kuulluksi. Se esitti polkumyyntiä ja vahinkoa koskevia yrityskohtaisia laskelmia ja erityisesti pyysi sen voittomarginaalin pienentämistä.

(128) Komissio hylkäsi nämä väitteet, sillä ne eivät liittyneet Argentiinaa koskevan WTO-raportin täytäntöönpanoon. Lisäksi useimpia näistä väitteistä käsitellään parhaillaan WTO:ssa Indonesian esille tuomassa riita-asiassa.

(129) Tarkistettujen päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmar väitti edelleen, että sen väite, joka koskee voittomarginaalia normaaliarvon laskennallista muodostamista varten, ei ole käsiteltävänä WTO:ssa vaan että kyseessä on siitä riippumaton seikka ja väite perustuu ainoastaan polkumyyntiä koskevan perusasetuksen säännöksiin. Tämän vuoksi väitettä olisi käsiteltävä tässä tarkastelussa. Wilmar väitti myös, että toimenpiteiden voimassa pitäminen ei ole unionin edun mukaista ja että ne olisi näin ollen päätettävä.

(130) Komissio muistutti, että tarkastelu pantiin vireille WTO:n valtuutusasetuksen nojalla, jotta voitaisiin panna täytäntöön paneelin ja valituselimen päätelmät ja suositukset riita-asiassa European Union – Anti-Dumping Measures on Biodiesel from Argentina (Euroopan unioni – Argentiinasta tulevaa biodieseliä koskevat polkumyynnin vastaiset toimenpiteet) (WT/DS473/15). Tarkastelu rajoittuu näin ollen WTO:ssa käsiteltäviin kysymyksiin ja niistä mahdollisesti johtuviin sisällöllisiin ja/tai teknisiin muutoksiin. Näin ollen kumpaakaan Wilmarin väitettä ei voida hyväksyä. Lisäksi komissio muistutti, että Wilmar esitti jo alkuperäisessä tutkimuksessa

samanlaisen voittomarginaalia koskeneen väitteen, joka silloin hylättiin (ks. asetuksen (EU) N:o 1194/2013 johdanto-osan 43–46 kappale). Päätelmien ilmoittamisen jälkeen yhteistyössä toiminut argentiinalainen vientiä harjoittava tuottaja COFCO Argentina S.A. (joka tunnettiin aiemmin nimellä Noble Argentina S.A.) esitti pyynnön, jonka mukaan yritystä olisi kohdeltava ”uutena” ja se olisi sisällyttää luetteloon yrityksistä, joilla on ”muina yhteistyössä toimineina yrityksinä” yksilöllinen tulli.

(131) Komissio ilmoitti yritykselle, että sen olisi noudatettava uutta vientiä harjoittavaa tuottajaa koskeva menettelyä, sellaisena kuin se on esitetty lopullista tullia koskevan asetuksen 3 artiklassa.

(132) Päätelmistä ilmoittamisen jälkeen EBB pyysi kuulemista kuulemismenettelystä vastaavan neuvonantajan kanssa sillä perusteella, että komission kantaa ei ollut määritetty objektiivisen oikeudellisen päättelyn perusteella vaan poliittisten etujen pohjalta.

(133) Kuulemismenettelystä vastaava neuvonantaja ei 20 päivänä heinäkuuta 2017 pidetyssä kuulemisessa todennut, että EBB:n oikeutta puolustukseen asianomaisena osapuolena olisi rikottu. Samalla neuvonantaja kehotti komissiota perustelemaan näkemyksiään siitä, miksi se ei voinut sivuuttaa Argentiinan soijan hintoja epäluotettavina. Komissio sisällytti tämän kohdan arvioonsa huomautuksista, jotka saatiin päätelmistä ilmoittamisen jälkeen, kuten 60–63 kappaleessa esitetään.

8. **LOPULLISET TOIMENPITEET**

(134) Edellä esitetyn uudelleenarvioinnin perusteella komissio päätteli, että alkuperäisessä tutkimuksessa määritetty vahingollinen polkumyynti on vahvistettu.

(135) Täytäntöönpanoasetuksella (EU) N:o 1194/2013 käyttöön otetut polkumyynnin vastaiset toimenpiteet Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa olisi näin ollen pidettävä voimassa edellä esitetysti uudelleenlaskettujen, Argentiinaa koskevien tarkistettujen polkumyyntimarginaalien mukaisesti.

(136) Tarkasteltavana olevaan tuotteeseen sovellettava lopullinen polkumyyntitulli on seuraava:

Maa	Yritys	Polkumyynti-marginaali	Vahinkomargi-naali	Polkumyyntitulli
Argentiina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	8,1 %	22,0 %	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities SA, Buenos Aires	4,5 %	24,9 %	4,5 %
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %	25,7 %	6,6 %
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset	6,5 %	24,6 %	6,5 %
	Kaikki muut yritykset	8,1 %	25,7 %	8,1 %

(137) Tästä syystä lopullista tullia koskevan asetuksen 1 artiklan 2 kohtaa olisi muutettava.

(138) Asetuksen (EU) 2016/1036 ([1]) 15 artiklan 1 kohdalla perustettu komitea ei antanut lausuntoa,

([1]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2016/1036, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2016, polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta (EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21).

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan taulukko, joka sisältää vapaasti unionin rajalla, tullaamattomana nettohintaan, sovellettavat täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 1194/2013 1 artiklan 2 kohdassa lueteltujen yritysten valmistamien tuotteiden lopulliset polkumyyntitullit, seuraavalla taulukolla:

Maa	Yritys	Tulli euroa nettotonnia kohden	Taric-lisäkoodi
Argentiina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	79,56	B782
	Louis Dreyfus Commodities SA, Buenos Aires	43,18	B783
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	62,91	B784
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Viluco S.A., Tucuman	62,52	B785
	Kaikki muut yritykset	79,56	B999
Indonesia	PT Ciliandra Perkasa, Jakarta	76,94	B786
	PT Musim Mas, Medan	151,32	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	145,14	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	174,91	B789
	Muut yhteistyössä toimineet yritykset: PT Cermerlang Energi Perkasa, Jakarta	166,95	B790
	Kaikki muut yritykset	178,85	B999

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä syyskuuta 2017.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

Jean-Claude JUNCKER